

Ballagási beszéd

2011

Kedves ballagó diáktársaim!

Eljött a pillanat, amelytől talán tartottatok, talán vártátok, egy azonban biztos; lélekben évek óta készültetek rá.

Egészen kiskorotok óta kérdezgettek titeket, hogy „mi leszel, ha nagy leszel?“, és érdekes módon mindig volt rá válasz. Először úrhajós, énekes, később milliárdos, popsztár, esetleg orvos, ügyvéd. Gyermekként egyszerűnek tűnt, hogy választotok egy hivatást magatoknak, és azt úzitek majd életetek végéig, szenvedéllyel, szeretettel.

Most itt álltok az élet kapujában, tele álmokkal, reményekkel, ugyanakkor kételyekkel is. „Mi lesz velem évek múlva? Sikerül helytállnom az egyetemen? Megkapom azt az állást, amiről álmodozom? Egyáltalán, mi lesz belőlem végül?“ Annyi kérdés, és csak az élet hozhatja meg a válaszokat.

A fiatalságotok nem az arany középut megtalálásáról szól. Hiszen ahogy a mondás is tartja, nem lehetsz öreg és bölcs anélkül, hogy ne lettél volna fiatal és őrült. Bízatok az érzéseitekben. Kockáztassatok! Merjetez önmagatok lenni! Tanuljatok a múltból, és becsüljétek meg az emlékeket. Azokat az emlékeket is, amelyeket itt, a Batsányi János Gimnáziumban szereztetek. A barátságok, a szerelmek, és igen, a tanárok emlékét is, a jeges kávé és a forró tea ízét, a feszültséget, amelyet a napló lapozgatása közben éreztetek, és a felszabadultságot, amikor kicsengettek az óráról. A gimnázium nemcsak tudást adott nektek, de az életre is felkészített titeket. Hogy milyen, mikor megpróbáltatások érnek, ha váratlanul kell helytállnotok, és arra is, hogyan alakítsatok ki értékes kapcsolatokat. Itt értetek, formálódtatok egymás előtt. Furcsa, hogy az évek során nem igazán veszitek észre a változást, aztán egyszer csak visszanéztek, és már teljesen más emberré váltatok. Olyan ez, mint nézni a karotokon az órát: nem feltűnő, ahogy peregnek a másodpercek, mégis telik az idő, megállíthatatlanul. Hogy mit hoztok ki belőle, az csak rajtatok múlik.

Jövőre mi állunk a ti helyeteken, nem tudom, várom vagy halogatnám azt a pillanatot, de ahogyan nektek sincs választási lehetőségetek, m is egyszer csak belecsöppenünk ebbe a helyzetbe. Mivel nekem még nem volt iskolai ballagásom, nem tudom, mit szeretnék hallani a búcsúzáskor, de én is csatlakozom azokhoz, akik sok sikert kívánnak nektek a vizsgáitokhoz. Gondoljatok szeretettel vissza gimnáziumi éveitekre!

Hamvas Béla gondolatával köszönök el tőletek:

*„Elbocsátlak téged is, mint mindenkit: felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg.
Most eredj és élj, mert a világ a tied!”*